

partur 1 av 2

FANN SÍN EINASTA EINA TVÆR FERÐ

Sólbjörg Jakobsen er lögfrøðingur og starvast sum fulltrúði hjá Ankestyrelsen, ímeðan Hans Filip Mohr Jakobsen er skrivstovumaður og arbeiðir, sum ferðaráðgevari hjá Smyril Line í Hirtshals. Í Vestbjerg búgva tey saman við børnum teirra, 8 ára gomlu Saritu og 3 ára gamla Liami.

SÓLBJÖRG GREIÐIR FRÁ:

Kærleiksøgan hjá okkum, sum er í tveimum pørtum, er nakað annaðleiðis enn hjá fólki flest. Hon byrjaði fyrri eini 11 árum síðani tá eg bert var 15 ár, men fyrsti partur vardi bert nakrar vikur. Eftir at hava verið frá hvørjum øðrum eina tíð, komu vit saman aftur, tá eg var 16 ár og fingi vit Saritu, tá eg var 17 ár. Vit valdu at gifta okkum, tá eg var 19 ár og í hesari greinini fari eg at greiða frá 1 parti. Seinni partur, kemur seinni.

EMMA PETERSEN

1 partur:

Á Valentines degnum 2010 hevði Filip bjóðað mær út at etið, men fyrri mær sá tað út sum, at hann meir ella minni

skeyt á dagin, og eg gekk tiskil við lallandi gron. Sarita var enn eitt fitt lítið baby og hevði eg ikki gjørt annað enn at mammast teir síðstu mánaðarnar, so eg gleddi meg at sleppa út ein túr við Filip. ½ tíma áðrenn vit skuldu avstað, fann eg útav, at Filip ikki hevði bílagt borð á caféini í Runavík og tiskil var so grillin í Norðskála okkara einasti møguleiki. Áh ja, so hevði hann eisini bjóðað stórusystur mínari og manni hennara við, so sjúkliga romantiskt ha?

Tað var sunnudagur, foreldur míni høvdu verið á mæti í Kelduni og hevði eg fingið at vita, at skuldu tey ansa Saritu, ímeðan eg og Filip vóru úti. Eg gangi yvir til mammu, sum stendur sum eitt stórt spurnartekin, tí hon visti einki um, at tey skuldu daddast tað kvöldið. Tey fleyt yvir hjá mær. Filip hevði seriøst kiksað dagin nakað so nógv, at eg bara

vildi heim. Hetta var slett einki stuttligt. Eg royndi at leita eftir honum, men fann hann onga staðni, so eg hugsaði bara, at hann sikkurt var farin á vesið. Eg fari so í gongina aftur og síggi so, at hann stendur inni í salinum og tosar við onkran, men har er so myrkt, at eg síggi ikki, hvønn hann tosar við. Áveg inn í salin, við tí ætlan at so skelda hann út, verður salurin knappliga reyður allur sum hann er og Westlife rómar í hátalarinum við sanginum “Moments”, ímeðan myndir av okkum og Saritu verða vístar á stórskermnum. Mitt í salinum stendur Filip sjálvandi við tí skálkasligasta smílinum nakrantíð. Stórasystur mín stendur eisini har við einum myndatóli(aha, tað var tí, at hon skuldi við!). Eg gangi so fram til Filip, har hann so fer niður á knæ. Tað vísur seg so, at akkurát tann dagin høvdu vit verið par í 600

dagar, Filip hevði bílagt eitt borð og stórasystur mín skuldi ikki við á valentines-date, men ístaðin skuldi hon vera barnagenta hjá Saritu. Eg føldi meg dumma, rørd og alvorliga heldiga, alt í senn.

Brúdleypið gekk fyrri seg tann 5. Mars í 2011, har vit vórðu gift í Kelduni í Skálafirði. Eg var í einum brúðarkjóla, sum orduliga var “the dress” fyrri meg. Eg hevði funnið hann til leigu í Klaksvík og var tað ein romantiskur kjóli við blondum, perlum og sleipi. Mær vitandi eri eg enn tann einasta, sum hevur brúkt júst hendan kjólan, tað var eg í hvussusoer tá. Kjólin er stuttur og kann hann ikki seymast nógv út/inn vegna allar detaljurnar á kjólanum. Fyri meg var hesin tí mín dreymakjóli, tí hann sat sum stoyptur á mær. Poula Lassen gjørdi meg kláran frá topp-til-tá. Eg var so deiliga væl nøgd og hennara friðsæla

lyndi var akkurát fyrri, at byrja dagin hjá mær við. Filip var í svørtum klæðningi við vøkrum ráhvítum, mynstrutum vesti og tilhoyrandi slípsi. Eftir vígsluna, høvdu vit móttøku við kaffi, køkum og salati. Til móttøkuna vóru vóru eini 300 fólk til staðar og varð tann orduliga veitslan hildin á Hotel Norð fyrri 30 innbodnum gestum. Heidi N. Andersen hevði gjørt brúðarkøkuna hjá okkum, og halda vit, at hon er best kondittari í verðini! Eg hevði sjálvandi míni “bridezilla ting” og køkan slapp ikki undan míni lóg um, at “alt skal vera hvítt og gull”. Hon kom ógvuliga væl frá tí – uttan litir. Eg eri heldur ikki tann størsti køkutarin, so eg vildi, at køkan skuldi smakka eyka væl og ikki sum allar aðrar brúðarkøkur. Køkan hevði lekkran sjokolátabotn, krem við cognac í og eitt lag við marengs.

Eg ynskti mær tað sjálvandi tað siðbundna brúdleypið, har eg kundi vera prinsessa í ein dag og tað fekk eg. Í dag dugi eg væl at síggja, at vit eisini hava verið ung og tankin hjá okkum hevur verið, at “soleiðis eigur tað at vera”. Brúdleypið var orduliga væleydnað og var tað ein deiligur dagur, sum var sprenfullur av romantikki. Eg minnst tó væl, hvussu nógv stress var rundanum okkum. Alt frá lip gloss til, um fólk nú hugnaðu sær.

Eftir at vera komin niður á jørðini aftur, gekk leiðin til Malta, sum var ein deilig ferð, har vit kundu slappa av, eta góðan mat og ikki minst sóla okkum.